

tionsvæsenet, som efterhaanden ere indførte, og man maa endvidere være af den Formening, at Landets øvrige Handelsbyer kun kunne have stor Fordel af, at Kjøbenhavn i alle Maader bliver sat istand til at kunne fyldestgjøre sin Opgave; medens Toldsystemets Ensartethed for alle Steder og Kommunikationsforholdene, der gjøre Udgangen til udenlandske Markeder let for ethvert Sted, særlig i Sylland, borge for, at de øvrige Byer i Danmark ikke paa nogen kunstig Maade ville blive gjorte afhængige af Kjøbenhavn.

At Deres Excellence ikke vil misbillige denne Betragtningssmaade tro vi at kunne slutte af den til os udgaaede Opfordring, der forekommer os at antyde, at Regjeringen saavel er villig til at rydde de Hindringer afveien, som de nuværende Forhold maatte frembyde, som ogsaa til at lede Udviklingen ved at tage Initiativet til positive Foranstaltninger.

Forinden Kommissionen omtaler Toldsystemet og dets Indflydelse paa den udenlandske Mellemhandel, skulle vi, naagtet det ikke er vor Opgave at udtale os i Almindelighed om, hvorledes Kjøbenhavns Handel, særlig dens indenlandske Mellemhandel, skal fremmes, dog tillade os at erindre om, at det til Syvende og Sidst i Handelen — navnlig naar Konkurrencen er saa stærk som den er nu — altid vil dreie sig om, at de Omkostninger, der falde paa Omsætningen under Produkternes Gang fra Producent til Konsument, ere saa faa som muligt, og at derfor et Hovedmiddel til at hjælpe paa Kjøbenhavns Handel vil være den størst mulige Reduktion af alle Udgifter, der hvile paa Benyttelsen af Basis for dens Handel — Havnen — dette være sig Afgifter til Staten, til selve Havnen eller Bederlag for Benyttelsen af privat Hjælp; thi det vilde utvivlsomt være den mægtigste Opfordring for Handelen til at koncentrere sig her, naar det med Rette kunde siges, at Kjøbenhavns Havn var den billigste i Norden.

Det nuværende Toldsystem, der i det Væsentlige er skabt i Slutningen af forrige Aarhundrede, da Kjøbenhavns Handel stod paa et høit Trin, lægger vistnok i det Hele ikke væsentlige Hindringer iveien for Udførelsen af Handelsoperationer, ogsaa med Udlandet med toldbare Varer, og de Handelende have allerede nu ikke saa Begunstigelser med Hensyn til den Varerne paahvilende Toldpligtighed ved Kreditoplagsretten, ved Transitoplagen i kongeligt og privat Pakhus og ved Frilagrene paa Kjøbenhavns Toldbod.

Kreditoplaget har ved at fritage den Handelende for at staa i Forbindelse for Told af Varer, der ere hans Raadighed overgivne, stedsfæ været og vil altid vedblive at være af den allerstørste Betydning for Handelsstanden, ja maa vistnok endog siges at have været en væsentlig Støtte for dens Opretholdelse under de trykkende Forhold i Aarhundredets første Halvdel, ligesom det ogsaa maa antages, at det næppe uden Kreditoplaget vilde have været muligt for Statskassen at opnaa en saa stor Toldindtægt af Størstedelen af de Artikler, der have Udgang til dette, som Tilfældet har været. Naturligvis er det væsentligt den indenlandske Konsum, som har draget Fordel af de paapegede Vettelser; men ligesom Kreditoplagsvarer bestandig ere bleve affatte til Udlandet mod Afkrivning i den krediterede Told, saaledes har det ogsaa af toldpligtige Varer fornemmelig været Kreditoplagsvarer, hvis Afsetning til Udlandet har taget Opsving i de senere Aar, særlig fra Kjøbenhavn, ikke alene til Bilandene, Sverig og Norge, men ogsaa til Østersølandene. De Varer, der have Udgang til Kreditoplæg, kunne vistnok uden synderlig Vanskelighed udføres; men ligesom det ikke er alle Varer, der have denne Udgang, saaledes vil den deres Indførsel paahvilende Skibsafgift, idetmindste ved enkelte voluminøse og forholdsvis mindre kostbare Artikler, indirekte forøge Omkostningerne gennem Fragten, hvorved Deltagelse i den store Mellemhandel paa Udlandet kan vanskeliggøres. For de Varers Bedkommende, som ikke have Udgang til Kreditoplaget, træder Dplæggelse paa privat Transitoplæg under Toldvæsenets Laas istedet, hvorved Cieren dog kun ved Toldvæsenets Tilstedeværelse har Ud-